

**GINIE: Evropská
geoinformační síť**

IST-2000-29493

Geoinformační politiky v Evropě: Doporučení

GINIE D 2.7.2 (a)

**Koordinátor projektu:
Sheffieldská universita - USFD**

**Partneri:
Evropská zastrešující organizace pro geografické informace - EUROGI
Společné výzkumné centrum Evropské komise - JRC
Konsorcium Open GIS (Evropa) - OGCE**

Východiska

Vývoj „Informační společnosti“ byl jedním z hlavních politických cílů Evropské Unie od doby, kdy na základě Maastrichtské smlouvy z roku 1993 získala zodpovědnost za podporování integrace celoevropských dopravních, energetických a telekomunikačních sítí. Pojem „Informační společnost“ zahrnuje sadu politik, iniciativ a investic potřebných k oživení ekonomického růstu a soutěže, a podporuje vývoj společnosti, která je silně založená na vytváření a využívání vedomostí, produktu a služeb souvisejících s informacemi.

Evropský postoj k vývoji informační společnosti závisí na souběžném vlivu liberalizace telekomunikačního sektoru, jejímž účelem je zvýšit fyzický přístup k sítím a službám, a liberalizace informací veřejného sektoru (PSI) za účelem usnadnit jejich opětovné využití, vytvořit informační obchod a průmysl, zabezpečit efektivnější služby a podpořit úcast veřejnosti.

Geografické informace jsou uznávány jako klíčová složka veřejného informačního sektoru v těchto dvou oblastech:

1. Geografické informace (GI) mají významnou **ekonomickou** hodnotu. To velmi dobře prokázala studie pro Evropskou komisi (Pira et al. 2000), v níž byla ekonomická hodnota veřejného informačního sektoru v Evropě oceněna na 60-70 miliard Euro ročně. Z toho více než polovina připadá na geografické informace (mapování, pozemky a nemovitosti, meteorologické služby, data týkající se životního prostředí). Studie provedená společností OXERA (1999) naznačila, že zatímco obrát státní mapovací agentury ve Velké Británii (Ordnance Survey) činil zhruba 100 milionů liber, obrát podniku, které na ni navazují svými službami, je 1000x větší, tedy přibližně 100 miliard liber. Uvedená čísla se liší částečně proto, že záleží na tom, jak přesně vymezíme podniky zabývající se využitím geografických informací. Nicméně dokazují, že geografické informace nepopíratelně přispívají k ekonomické výhodnosti vzrůstající opětovným a dalším využíváním informací veřejného sektoru.
2. Geografické informace mají významnou **politickou** hodnotu, protože umožňují uceleně hodnotit různé oborové politiky (zemědělství, doprava, regionální rozvoj, životní prostředí). Jejich důležitost byla rozpoznávána na nejvyšší politické úrovni zároveň s rostoucím zájmem o udržitelný rozvoj. Ten byl jedním z klíčových cílů zahrnutých ve smlouvě z Amsterdamu v roce 1997. Narůstá počet evropských směrnic, které se týkají životního prostředí a vyžadují sběr, integraci a analýzu geografických informací pro hodnocení dopadu (EIA), monitorování situace, přehledy a proverování. V roce 2001 podepsali tři komisaři evropské komise, zodpovědní za životní prostředí, výzkum, a ekonomii, finanční rozvoj a EUROSTAT, Memorandum, v němž vyjádřili podporu vytvoření infrastruktury pro prostorové informace v Evropě (INSPIRE).

Mnoho zemí uznalo ekonomickou a společenskou hodnotu geografických informací a vytváří nyní národní (nebo regionální) infrastruktury prostorových dat (SDI), to znamená rámcem zahrnující zásady (politiku), institucionální opatření, technologie, data a lidské zdroje tak, aby bylo možné efektivně sdílet a využít geografické informace. V květnu 2002 byl v rámci projektu GINIE¹ vytvořen přehled a zhodnocení nejlepších praktických příkladů Infrastruktur prostorových dat v Evropě a Spojených státech. Jeho plné znění (v anglickém jazyce) a shrnutí v

¹ GINIE je projekt financovaný z programu IST Evropské Unie s cílem vyvinout ucelenou strategii geografických informací na evropské úrovni. Jejimi partnery jsou EUROGI, OGCE, JRC a Sheffieldská universita.

nekolika jazykových verzích je dostupné na internetové adrese GINIE (www.ec-gis.org/ginie). Jako nejdůležitější závěr tohoto zhodnocení vyznelo, že pro vývoj těchto důležitých infrastruktur je naprosto nezbytná politická podpora na všech úrovních - státní, regionální i místní. Důvody pro to jsou:

- Většina geografických informací je shromažďována, spravována a využívána organizacemi veřejného sektoru, které jsou závislé na zásadách stanovených vládou s ohledem na organizační priority, prostředky a regulační mechanismy.
- Geografické informace jsou vysoce cennou komoditou a zároveň jsou podkladem pro velký počet služeb, které veřejná správa zajišťuje pro občany. Představují proto oblast určitého napětí mezi opatřeními, která mají maximalizovat státní/veřejné příjmy, a mezi opatřeními, která e-government směřuje k maximalizaci prospěchu pro občany. Politická podpora je tedy nezbytná k vyřešení těchto sporů.
- Infrastruktury prostorových dat se netýkají prvorade technologií. Jejich smyslem je vytvořit jasný rámec dohod mezi vládními agenturami a mezi vládou, soukromým sektorem a občany. Na tomto základe je možné k všeobecnému prospěchu maximálním způsobem využít informací veřejného sektoru, včetně informací geografických. Takovéto dohody často vyžadují pozornost a politickou podporu na nejvyšší politické úrovni.
- Vlády tedy hrají naprosto klíčovou roli při vývoji infrastruktur prostorových dat i při vývoji informační společnosti. Jsou totiž zároveň těmi, kdo vytvářejí a užívají data, stanovují koncepčně-politický rámec, regulují a poskytují pravidla a instrukce hlavním organizacím ve veřejném sektoru.

Z toho je zřejmé, že vytvoření uceleného rámce zásad pro geografické informace je jádrem nejen infrastruktur prostorových dat, ale též celého projektu informační společnosti. Proto je třeba zasadit tento rámec do širších diskuzí a věcných záměrů právních předpisů, které se týkají informací veřejného sektoru a jiných klíčových oblastí, jakými jsou trvale udržitelný rozvoj a rozšíření Evropské Unie. V květnu 2002 pořádala GINIE setkání odborníků, aby hledala spojení a význam pro formulování geoinformační politiky v tomto širším politickém prostředí. Klíčové závěry jsou shrnuty v tomto dokumentu. Setkání se zúčastnilo 27 odborníků z 10 evropských zemí. Analyzovali především současné zkušenosti, hlavní otázky a příklady k poučení z České republiky, Francie, Itálie, Litvy, Norska a Velké Británie. Celé znění zprávy je též dostupné na webových stránkách GINIE. Zbývající část tohoto dokumentu je uspořádána do dvou částí. První podává přehled širšího politického kontextu, ve druhé jsou shrnuty závěry a doporučení z tohoto odborného setkání.

Politický kontext

Telekomunikační politika

Snaha Evropské komise liberalizovat osobní přístup zaznamenala znatelné úspěchy. Většina státních telekomunikačních monopolů byla zprivatizována, vyšší soutěživost zvýšila konzumentům výběr a úroveň služeb, a společný standard pro mobilní telefony (GSM) přijatý Evropskou komisí v roce 1994 vytvořil mnohamiliardový trh, který Evropě přinesl v tomto sektoru soutěživost (Liikanen 2002b; Standage 2001). Mobilní telefony silně pronikly do mnoha oblastí a výsledně v Evropě překročily počet vlastnictví osobních počítačů. To představuje příslib pro alternativní způsob přístupu k internetovým informacím a službám, který se liší od přístupu prostřednictvím PC převládajícího ve Spojených Státech a Kanadě (Standage 2001).

² pozn. překladatele: dokument typu Geoinformační politika

Dalším úspěchem, který stojí za zmínku, je založení regulačního rámce pro elektronické komunikační sítě a služby, jehož účelem je zabezpečit transparentnost a vyvarovat se zkreslení trhu aktéry, kteří by těžili ze svého dominantního postavení. Tento regulační systém odsouhlasený v dubnu 2002 zahrnuje Rámcovou smernici (Europe 2002d) a Smernice o autorizaci (Europe 2002c), o přístupu (Europe 2002b), o všeobecné službě (Europe 2002e), dále Smernici o zpracovávání osobních údajů a soukromí uzákoněnou v roce 1997 (Europe 1997) a revidovanou v roce 2002 (Europe 2002f). Nehlede na detaily těchto směrnic je velmi důležité zjištění, že tento aspekt ekonomického a společenského života nelze ponechat pouze v rukou trhu a že vyžaduje soubor odsouhlasených pravidel, overování a vyvažování.

Politika informací veřejného sektoru

Oproti tomuto souboru právních návrhů bylo dosaženo jen omezeného úspěchu v oblasti zvyšování a regulování přístupu k informacím nebo jejich obsahu. Soubor směrnic, předložený Evropskou komisí v roce 1989 (Europe 1989), které měly podpořit přístup k informacím veřejného sektoru, transparentnost a prostředí rovných příležitostí, byly z velké části ignorovány. Bylo tomu částečně kvůli nedostatku vynutitelné zákonné opory a částečně kvůli nevypetlosti trhu v té době. Až po dalších deseti letech byla při příležitosti vydání publikace „Green Paper“ o informacích veřejného sektoru znovu zahájena debata, která byla nazvána „Klíčový zdroj pro Evropu“ (Europe 1998). Tato listina určená ke konzultaci sehrála v Evropě významnou roli při vyvolání debaty týkající se příležitostí vytvořených nárůstem dostupnosti informací veřejného sektoru v digitální podobě a jejich dalšího využití k jiným účelům, než pro jaké byly původně shromažďovány. Listina priznala existující překážky omezující přístup k informacím veřejného sektoru, mezi které patří různé právní rámce a cenové režimy. Vznášela příslušné otázky týkající se rozsahu, v jakém by tyto rámce měly být v Evropě sladěny tak, aby rozlišovaly mezi daty administrativními a neadministrativními, a mezi daty základními a s přidanou hodnotou .

Po rozsáhlé diskuzi o listině „Green Paper“ následovala Zpráva (Europe 2001b) a předloha Smernice (Europe 2002i). Předloha Smernice diskutuje postupy na evropské úrovni, které by odstranily rozpoznávané překážky a které by vytvořily nejnižší úroveň harmonizace pro komerční a nekomerční opětovné využití informací veřejného sektoru. Předloha se nezabývá řešením otázek tak, že by tvrdila co je nejlepší pro státní, regionální nebo místní úroveň. Místo toho se zaměřuje na to, aby podmínky pro opětovné a další využití již dostupných dat zajišťovaly rovné příležitosti, transparentnost a nediskriminační metody. Předloha bude projednávána Evropským parlamentem na prelomu 2002-2003. Verí se, že tyto základní principy, které byly úspěšně přijaty pro vecné aspekty elektronického zpřístupnění informací, budou rovněž přijaty pro zpřístupnění obsahu.

e-Government

Jednou z deseti priorit Akčního plánu „Evropská cesta k informační společnosti“ v roce 1994 (Europe 1994) bylo propojení veřejné správy prostřednictvím Internetu. Tato priorita byla následně rozšířena o cíle poskytovat občanům lepší služby a snížit vládní výdaje. Dalším cílem bylo pozvednout evropský trh informací, což bylo vyjádřeno prioritou „government on-line“, kterou odsouhlasila Evropská rada v iniciativě eEvropa v roce 1999. Následovaly dva Akční plány s horizontem let 2002 (Europe 1999) a 2005 (Europe 2002), v nichž členské státy vzájemně odsouhlasily, že splní soubor úkolů, které umožní dodávat do roku 2005 veřejné služby on-line a že důsledkem toho značně zvýší přístup všech občanů k informacím veřejného sektoru. Tyto Akční plány jsou z velké míry financovány vládou daného státu, částečně jsou podpořeny z fondu Evropské Unie.

Politika životního prostředí

V oblasti životního prostředí vznikly další tlaky na zvýšení přístupu veřejnosti k informacím. Na mezinárodní úrovni je velmi důležitá úmluva Aarhus Convention z roku 1998, která vstoupila v platnost v říjnu roku 2001 a vymezuje témata *Přístup k informacím, veřejná úcast při procesech rozhodování a zajištění spravedlnosti v záležitostech životního prostředí*. Její důležitost spočívá v tom, že spojuje práva přístupu k informacím s lidskými právy, zahrnuje právo účastnit se v rozhodovacích procesech a usiluje o nápravu škod. Tím se odklání od ekonomického hlediska, kdy přístup k informacím je chápán jako cesta k rozvoji trhu, a přiklání se k základnějším pilířům demokracie a sociální spravedlnosti. Na evropské úrovni Aarhuská úmluva (Aarhus 1998) vyžaduje přehodnocení několika oblastí zásad, včetně revize Smernice o přístupu k informacím o životním prostředí z roku 1990 (Europe 1990), která byla zkoncipována v polovině osmdesátých let ještě před nástupem Internetu. Predloha 2000 (Europe 2000) aktualizuje - ještě před Evropským Parlamentem na podzim 2002, a jako predmet práv zahrnuje specifická data o životním prostředí udržovaná v elektronických databázích.

Zvýšený důraz na trvale udržitelný rozvoj vedl na obecnější úrovni ke snahám, aby se integrovaným způsobem stanovovaly kumulativní dopady různých odvetvových politik. To dále zvýšilo důležitost přesné informace a ukazatelů, včetně geografických informací. Výsledkem toho je zvyšující se počet evropských Smernic, které vyžadují sber, udržování a sdílení geografických informací. Příkladem v tomto ohledu je Integrovaný administrativní a kontrolní systém (IACS), který pomáhá při sledování zemědělských politik, dále Komunikace při správě integrované příbřežní zóny (COM(2000)547 a COM(2000)545) a Rámcová smernice o vodách (2000/60/EC). Především druhý dokument je velmi důležitý, protože výslovně vyžaduje velké množství dat, které je třeba sbírat pro každé povodí v Evropě, a také jejich správu v systému geografických informací vhodném pro integraci a analýzu na evropské úrovni. Právě toto nařízení zabezpečuje právní základ pro záměr INSPIRE.

INSPIRE

Záměr Infrastruktura pro prostorové informace v Evropě (www.ec-gis.org/inspire) byl uveden na konci roku 2001 s cílem zajistit dostupnost odpovídajících, harmonizovaných a kvalitních geografických informací za účelem formulování, implementace, monitorování a hodnocení Společenstvím vytvářených zásad. Proto se INSPIRE zabývá mnoha otázkami, které zahrnují společná referenční data a metadata, architekturu a standardy, právní aspekty a datovou politiku, struktury pro financování a implementaci i analýzu dopadu. Cílem záměru je dohodnout se na rámci evropských právních norem, který by byl nejdříve zaměřen na potřeby politiky životního prostředí a následně byl rozšířen do jiných oblastí v zájmu Společenství, například do zemědělství, regionální politiky a dopravy.

Toto jsou principy překlenovací politiky INSPIRE:

- Data by měla být shromažďována jednou a udržována na té úrovni, kde bude nejefektivnější.
- Musí být možné bezešvým způsobem kombinovat prostorové informace z různých evropských zdrojů a sdílet je mezi mnoha uživateli a aplikacemi.
- Informace shromažďované na jedné úrovni musí být možné sdílet mezi všemi rozdílnými úrovněmi, tedy detaily pro detailní výzkum, obecné informace pro strategické účely.

- Geografické informace, které jsou potřebné pro dobrou veřejnou správu na všech úrovních, by měly být obsažné a široce dostupné za podmínek, které nestojí v cestě jejich celnému využívání.
- Musí být snadno zjistitelné, které geografické informace jsou dostupné, odpovídají potřebám konkrétního využití, a za jakých podmínek je lze získat a použít.
- Geografická data musí být zjednodušena pro pochopení a interpretaci, s možností zobrazit v příslušném kontextu a vybrat uživatelsky přívětivým způsobem.

Následování těchto principů přináší mnoho výzev. Z tohoto hlediska byla pracovní skupina INSPIRE pro datovou politiku a právní otázky na odborném setkání GINIE dobře zastoupená. Smyslem bylo vymezit podobné a rozdílné oblasti ve vybraných evropských státech a projednat možné varianty zásad pro navržený právní nástroj zavádějící INSPIRE.

Závěry pro geoinformacní politiku v Evropě

Prehled vývoje hlavní datové politiky, který v současnosti probíhá v Evropě, naznačuje dynamickou povahu této oblasti. Tato skutečnost se také odráží ve zkušenostech všech zemí, které se účastnily tohoto setkání. Internet poskytuje obrovské množství nových příležitostí pro šíření informací veřejného sektoru, pro vytváření nových produktů a služeb s přidanou hodnotou, a pro stimulaci trhu s informacemi. Závazek prosazovat agendu e-government, k němuž se přihlásili nejvyšší představitelé evropských států, je obzvláště důležitý v tom rozsahu, že otevírá nové cesty komunikace v rámci veřejného sektoru a také s občany a soukromým sektorem. Velká Británie, Francie a Itálie učinily důležitý krok směrem k šíření informací pro veřejnost a k zlepšení služeb pro občany pomocí Internetu. Obdobně zkušenosti z České republiky a Litvy potvrzují, že přiclenující se státy také vzaly tyto výzvy velmi vážně a identifikovaly e-government a zdokonalování informační společnosti jako klíčový strategický cíl při modernizaci veřejné administrativy a k usnadnění vstupu do Evropské unie. Společným rysem zde analyzovaných zemí je rozsah, v jakém sledují koncept územní decentralizace, který posiluje administrativu na místní úrovni a zmenšuje rozdíl mezi občany a vládou. Tyto zásady decentralizace také vyžadují účinné administrativní postupy a otevřené cesty komunikace mezi všemi zúčastněnými. Tuto komunikaci lze usnadnit pomocí Internetu.

Mezi mnoha příležitostmi existuje také několik výzev, které jsou naléhavé především v případě geografických informací, ale ovlivňují i jiné typy informací veřejného sektoru, včetně informací o životním prostředí. Některé z těchto výzev jsou zde shrnuty:

- Jako ústřední z těchto výzev lze považovat napětí mezi potenciální ekonomickou hodnotou informací veřejného sektoru obecně, a geografických informací konkrétně, a sociální a politickou hodnotou informací. Je tudíž nutné potenciální sociální a politickou hodnotu, která vyplývá z co možná nejvyššího rozšíření geografických informací, vyvažovat s konkurenčními tlaky. Ty jsou vyvíjeny jednak Státní finanční správou s cílem maximalizovat příjem státních agentur, jednak z jiných resortů, jako například Obchodu a průmyslu s cílem podpořit rozvoj soukromého sektoru při podnikání s informacemi s přidanou hodnotou.

- Toto napětí existuje nejen mezi různými vládními resorty a ústředními orgány veřejné správy, ale také mezi veřejnou správou na centrální a místní úrovni³. Vzrůstající proces decentralizace posiluje v mnoha zemích, které byly výše zmíněny, místní administrativy. Ty jsou také hlavními shromažďovateli, uživateli a poskytovateli geografických informací.
- Většina geografických informací je shromažďována místní administrativou ve spolupráci se soukromým sektorem. Proto je při formulování zásad pro rozšiřování a využití geografických informací nutné uvádět také práva třetí strany.
- Tržní modely založené na šíření informací prostřednictvím Internetu jsou nestálé, jak ukázalo například protržení „internetové bubliny“ vpredešlém roce. Mnohé služby, které poskytovaly informace zdarma díky svým vyšším příjmům z reklamní činnosti a od předplatitelů, takto zkrachovaly, a pokud přežily, přešly na systém přímých poplatků.
- S rozvojem trhu informačních produktů s přidanou hodnotou vzrůstá počet otázek, které se týkají nadnárodního patentování produktu a procesu a také vzájemně výhodného obchodování. V oblasti volného trhu zde stojí přinejmenším dva hlavní zájmy. Zaprvé, v jakých oblastech vnášejí vládní agentury na volný trh nekalou soutěž nebo jsou takto trhem vnímány, protože podhodnocují díky subvencím své produkty za peníze danových poplatníků v neprospech konkurence ze soukromého sektoru. Zadruhé, kde tyto subvence přinášejí také riziko při otevřeném zprostředkování služeb poskytovaných jinými orgány veřejného sektoru, a v důsledku toho danoví poplatníci platí za stejnou službu vícekrát. Stále důležitější je proto transparentnost trhu a nezávislost regulací.

Výše zmíněné otázky ve větší či menší míře ovlivňují každou zemi v Evropě. Rozdíly, které se vyskytují, se spíše než strukturální podstaty týkají rozdílného historického pohledu na to, co znamenají veřejné služby, jak by měly být financovány nebo jaký je režim finančního zabezpečení poskytovatele specifických dat. Lze shrnout, že každá vláda na státní či místní úrovni usiluje o to, aby se vypořádala s intelektuálními, institucionálními, organizačními a finančními výzvami, které vyvstaly díky komunikaci prostřednictvím Internetu. Čím je informace cennější, tím větší jsou i tyto výzvy. Navzdory těmto úvahám naznačují srovnatelné zkušenosti ze zemí, které byly analyzovány, stupeň sbližování v několika klíčových principech:

- Geografické informace jsou klíčovým prvkem pro podporu dobré veřejné správy v Evropě na všech jejích úrovních. Obzvláště jsou přínosné v oblastech životního prostředí, e-government a bezpečnost, což jsou oblasti, které jsou významné z hlediska kvalitního života občanů. Proto potřebujeme rámce, které zabezpečí, aby byly geoinformace v kvalitě odpovídající účelu, a byly široce využívány. Aby dva poslední jmenované cíle mohly být splněny, je třeba následující:
- Protože tvorba geografických informací je nákladná, je nutné upřednostňovat takové modely, které zaručují za danou cenu nejlepší hodnotu, při níž budou splněny potřeby uživatele. Je také třeba vyvinout inovační finanční režim, aby byla maximalizována udržitelná a cenově efektivní produkce a využití geografických informací. Příkladem může být spolu-financování mezi veřejným a soukromým sektorem a mezi místní a centrální administrativou.

³ pozn. předkladatele: ve smyslu krajská a obecní úroveň

- Je třeba vytvořit jasný politický rámec, který umožní maximalizovat využití geografických informací. Vzhledem k tomu by bylo vhodné rozlišovat mezi klíčovými referenčními soubory dat, které jsou podkladem pro vládu, komerční a demokratické procesy nebo mezi „geografickými informacemi veřejného zájmu“ a produkty s přidanou hodnotou pro zvláštní uživatele na straně druhé. Každá z kategorií může mít různé finanční režimy a podmínky pro přístup a užití.
- Za každou službu je třeba zaplatit. Nicméně balance mezi financováním prostřednictvím daní a poplatku za užívání je záležitostí, která odráží různé tradice a kultury a rozdílnou kvalitu poskytovaných služeb. Zatímco není možné ani žádoucí zavést v celé Evropě jednotný cenový rámec, je důležité, aby byly podporovány zásady jednotného trhu. Měly by zahrnovat nediskriminací podmínky pro přístup a využití, transparentnost postupu a vzájemně výhodné obchodování. Tyto principy naopak vyžadují rostoucí sblížení postupu pro poskytování licencí a regulační mechanismus, který by eliminoval možnost zneužívat dominantního postavení na trhu a většího přístupu, a umožňoval dosažení nápravy škod.

Odborníci, kteří se setkali v rámci projektu GINIE, prohlašují na základě výše vymezených principů, že: *Geografické informace jsou významným přínosem. Jejich využití by mělo být maximalizováno ku prospěchu občanů, veřejné správy a obchodování.* K dosažení tohoto cíle vznikla následující doporučení:

DOPORUCENÍ

- Termíny a podmínky týkající se přístupu a užití geografických informací by měly být sestaveny tak, aby usnadnily a podporily jejich maximální využití jednotlivci a organizacemi. Je třeba také jasně definovat přístupová práva.
- Termíny a podmínky užití všech geografických informací veřejného sektoru musí být veřejně a volně dostupné jako součást služeb poskytujících metadata.
- Melo by být umožněno prohlížet informace veřejného sektoru, včetně geografických informací, a to zdarma při přístupu.
- Využívání geografických informací by také mělo být maximalizováno prostřednictvím pobídek na podporu sdílení dat.
- Je nutné vyvinout takové inovační finanční režimy, aby maximalizovaly udržitelnou, cenově efektivní tvorbu a využití geografických informací (např. spolufinancování) v souladu se statutem dat (referenční data, data veřejného zájmu, tématická data...).
- Užívání licencí je primerené, aby odpovídalo záruce za práva tvůrce dat na ochranu investic a intelektuálního vlastnictví a aby vyjasňovalo termíny a podmínky použití.
- Licenční podmínky a užívací práva by měly být sladeny v celé Evropě, měly by být jednoduché, jasné a stejné pro obdobné produkty; na druhou stranu by bylo vhodné rozdelit trh podle typu uživatele (občan, veřejné organizace na místní úrovni, veřejné organizace na centrální úrovni, soukromé společnosti, nevládní a neziskové organizace) a podle typu užití (pouze pro prohlížení, vzdělávání a výzkum, vytváření přidané hodnoty).
- Harmonizace práv a licencí by měla být odstartována konzultací s hlavními dodavateli dat i uživateli.

- Principy nediskriminujícího, transparentního a vzájemně výhodného trhu by vždy měly podporovat a věcně řešit jasný regulační režim, jehož cílem je:
 - poskytnout fórum, na kterém jsou vyslyšeny a napraveny nesrovnalosti;
 - zajistit, aby dominantní aktéři podnikání nezneužívali své pozice a byly vytvořeny podmínky rovných příležitostí pro komerční provozovatele služeb;
 - zajistit, aby dodavatelé poskytli o svých produktech a službách správné informace;
 - uznávat, že v případě privatizace některé z činností veřejného sektoru je nutné zohlednit již dříve ustavená práva na informace;
 - poskytnout nezávislé a kvalifikované poradenství, které by v případě potřeby představovalo zprostředkovatele a arbitra mezi různými úrovněmi veřejné správy a mezi veřejným a soukromým sektorem.
- Vzhledem k závazkům je také nutné:
 - definovat produkty a jejich vymezení a odsouhlasit povinnost poskytovat informační služby;
 - uznat, že závazky závisí na ambicích služeb a primerených očekáváních uživatele;
 - přiznat nezbytnost smluv a legislativy.
- Tato doporučení by měla být brána v úvahu na:
 - místní úrovni, kde existuje mnoho uživatelů a kde vzniká značná část dat;
 - státní úrovni, na níž spočívá financování a produkce referenčních dat;
 - Evropské úrovni, kde je nejvyšší potřeba celoevropských informací pro monitorování a hodnocení politik a kde je podporován právní rámec pro zajištění jednotného trhu a vzájemně výhodného obchodu.

Znění Souhrnné zprávy „Geographic Information Policies in Europe: Recommendations for Action“ publikované v lednu 2003 v rámci projektu GINIE v anglickém jazyce přeložila do češtiny Jana Mostecká. Překlad revidovala Ing. Eva Pauknerová, CSc. - koordinátorka české účasti v projektu GINIE.